

La parella ja no és el que era

Les parelles de fet i la llei catalana aprovada recentment que en regula l'existència van centrar el darrer debat del cicle dedicat al cinquanta aniversari de la proclamació del Drets Humans.

VICENT A. JIMENEZ

La parella, continua essent l'agrupació social predominant en el món occidental. Per mitjà de la institució del matrimoni, religiós o civil, ha estat regulada durant segles, però sempre ha limitat aquesta condició a les parelles formades per un home i una dona. L'accés dels col·lectius homosexuals als drets de què fins ara només gaudien les parelles heterosexuales en aspectes com ara pensions o dret a herències va centrar el darrer debat sobre els drets humans dels Octubre del 98.

Glòria Marcos, diputada al Parlament valencià per Esquerra Unida, Alfons López Tena, president de la sectorial jurídica de Convergència Democràtica de Catalunya, i Miquel Àngel Fernández, que acudia en representació del col·lectiu Lambda que agrupa els gais i lesbianes del País Valencià eren els convidats. Sobre la taula hi havia, sens dubte, un tema estrella: l'aprovació per part del Parlament de Catalunya de la llei de parelles de fet, "és la primera llei d'aquestes característiques -va assenyalar el moderador, el periodista Emili Piera- aprovada en un país tradicionalment catòlic". En efecte, tot i que en altres països, com França, hi ha hagut intents de dur endavant legislacions semblants, a última hora les pressions de grups conservadors han abocat els diputats a "estranyes absències" que han blocat el procés.

Glòria Marcos va trencar el foc amb el record de les iniciatives que el seu grup polític i d'altres, havien presentat al parlament espanyol per tal que es fera efectiva una llei de parelles de fet. Les dues iniciatives presentades per IU i el PSOE no havien estat aprovades i ara quedaven pendents la de Coalició Canària i la del Partit Popular, que, com va indicar la diputada

Esquerra, Emili Piera; dreta, Glòria Marcos. Tots els ponents hi coincidiren: La llei de parelles de fet catalana és un pas clau en l'equiparació de les parelles homosexuals amb els matrimonis clàssics.

"no és en realitat una llei de parelles de fet sinó una mena de contracte civil que recull moltes possibilitats amb l'estratègia específica d'entrebolicar el panorama i negar la possibilitat de l'existència de parelles homosexuals equiparables al matrimoni".

López Tena va protagonitzar la intervenció més esperada, amb una dissertació dirigida a explicar planerament la llei aprovada pel Parlament de Catalunya. Després de recordar que la llei regia dins les normes del Dret Civil Català, el representant de Convergència va destacar que, per primera vegada quedaven recollits els drets de les persones que havien format parelles homosexuals a tenir certes compensacions en cas que aquesta parella es trencara. López Tena, notari de professió, va ser crític amb l'actitud dels partits d'esquerra d'"obediència espanyola" als quals

va acusar de presentar propostes purament propagandístiques en aquesta matèria. La polèmica estava oberta.

Miquel Àngel Fernández va prendre el torn per recordar que, en qualsevol cas, una llei de parelles de fet era una mena de succedani de la reivindicació bàsica dels col·lectius homosexuals: el dret al matrimoni. Fernández va reconèixer que la llei catalana era un gran avanç però va recordar que Convergència no actuava de la mateixa manera a Madrid i no col·laborava per reproduir una llei semblant en l'estat.

López Tena va respondre, arribat el moment del debat, que el compromís del seu partit era exclusivament amb els ciutadans de Catalunya. A València, la ciutat dels octubre, caldrà, doncs, esperar.

Jordi Sebastià